

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab järgmised väited:

1. Üldkohus leidis ekslikult, et nõukogu ei ole rikkunud põhiõigusi. Üldkohus andis väär hinnangu omandiõiguse ja ettevõtlusvabaduse rikkumisele. Eeskätt eksis Üldkohus, kui ta hindas meetmed sobivaks ja proportsionaalseks. Lisaks rikkus Üldkohus menetlusnorme ja menetlusõigusi.
2. Üldkohus leidis ekslikult, et nõukogu ei ole oma kaalutusõigust kuritarvitanud. Esiteks ei viinud Üldkohus apellandi osas läbi konkreetset kontrolli. Teiseks eksis Üldkohus, kui ta ei pidanud konkreetsete tõendite puudumist oluliseks.
3. Üldkohus leidis ekslikult, et nõukogu ei ole rikkunud õigust heale haldusele. Esiteks on juriidiliselt väärad Üldkohtu seisukohad nõukogu kohustuse kohta olla erapooletu. Teiseks ei ole Üldkohus arvestanud põhjendmais kohustuse ulatust.
4. Üldkohus leidis ekslikult, et nõukogu ei ole teinud ühtegi „ilmset hindamisviga“.
5. Üldkohus on puhtpoliitilisi põhjendusi esitades rikkunud õigust õiglasele kohtmenetlusele.

⁽¹⁾ ELT 2016, L 60, lk 76.

⁽²⁾ ELT 2016, L 60, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal de première instance de Namur (Belgia) 27. juunil 2018 – Ordre des avocats du barreau de Dinant versus JN

(Kohtuasi C-421/18)

(2018/C 301/28)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de première instance de Namur

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Ordre des avocats du barreau de Dinant

Kostja: JN

Eelotsuse küsimus

Kas advokatuuri hagi, mille esemeks on ühelt oma liikmelt tasumata iga-aastase liikmemaksu välja mõistmise nõue, on käsitatav „lepingut puudutavas asjas“ esitatud hagina Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades ⁽¹⁾ artikli 7 punkti 1 tähenduses?

⁽¹⁾ ELT L 351, lk 1.